

Иван Новчић

НЕВИНОСТ

Када сам ратовао
многи моји пријатељи
губили су невиност по хотелима,
мрачним собама, студентским квартовима,
борделима

Сад, кад се Руси спремају
да нападну Америке
док пакују бојеве главе
мене се то не тиче

Ја запета Каћуша
невин као Шехерезадина усна
спремам се на твоје зимске страже
у твојем рову да окопним

ГОНГ

Смрт ме не затиче у радничком комбинезону
у народној ношњи са мирисом шефтелије
коју ми је на крагни оставила ОНА

Али зато:
смрт ме затиче у фраку и лакованим цепалама
са црном машном око црног врата
по коме се црни лабудови
са још црним кљуном
љубавнички увијају

Смрт ме затиче окупаног, избријаног
старог и смежуравог;
смрт ме затиче бледог, полукрвног
где је старост само сет казних мера

Колоне младих љубави као иконостас
под руком оних који ме нису волели
стапају се на раскршћима
где се у последњи гонг удара само пробранима

И ја затичем смрт исто тако
као и она мене

можда у колевци, можда у туђини
пун цветова и воска
у једином положају када си искрено сâм

РУГАЛИЦА РОДНОМ ГРАДУ

Без поздрава и без љутње
у љубави одрођени
разишли смо се тихо
под падином Столова
зиме једне благе
(и један другом
не дугујемо ништа)
мој дух данас живи
на обронцима Суматре
често га лава поплављује
са околних брда
киселе кише и клизишта
утишају му ватру
и родно место моје
ненаписана је песма
и род мој по крви
село је једно у Бурми
и родитељ мој
малахит је са Урала
зелен као моје очи;
још једним кораком
ближи себи
још један корак
ка Богу

ПОХВАЛА ЧУДНОСТИ

Никад ме нису привлачили
професори, књижевници, свештеници, фарисеји

Обични као јесен када дође нагло
и поништи тромесечни хлад у нашем врту
њих је било свуда
и било их је нигде

Увек су ме више привлачили

атипични људи несклони маниризму
попут неког генија који у себи носи
црте чистог лудака и неугледног чудака
као клонови на циркуској представи
без тежњи да се допадне публици
као рашчупани осуђеници на смрт
без наде да ће стићи наредба о помиловању

Један је знао играјући билијар
ношен бесом након сваког погрешног
потеза
да се тресе и урличе као епилептик
а знао је напамет целог Превера

Други би пак шутирао канте низ улицу
а прецизно би скенирао психолошки профил
свакога кога је упознао

Трећи је неспретно муцао
док су му бале клизиле низ уста
са неодољивим хумором браће Маркс

Блажен је онај ко је
седео са њима

Увек сам волео са таквима
да потрошим дан
да потрошим живот
него са клишеистима, лажним епизодистима
којима су каријере једина водиља

А таквима у декретима,
одлукама дижу бисте
похвале и заслуге
тако досаднима и обичнима
нашли су места у читанкама

ЛИРИКА

(по Ларију Флинту)

У пролеће кад процветају лале
процветаће и твој клиторис заспали

Без њега само сам цваст
промукла
увели бокор јесењи

Увијен лукаво
у рупу фрулашку
уздуж и попреко
постаћу јаје пауново

А кад ујутру замиришеш
на прсте моје
не тражи ми песме
које су остале
од мртвога мене

То само крв
лаже да је вино
кад о теби пева